

POSTANOWIENIE

20 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 20 września 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. K. i Ż. K.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 17 listopada 2023 r., V ACa 1521/23,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 17 listopada 2023 r., wydanego w sprawie z powództwa A. K. i Ż. K. o zapłatę i ustalenie.

Jako przyczynę uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania pozwany wskazał rozpoznanie przez Sąd Apelacyjny sprawy i wydanie wyroku, pomimo poinformowania sądu na rozprawie apelacyjnej przez pełnomocnika pozwanej o zawarciu ugody pozasądowej w zakresie dochodzonych przez powoda roszczeń oraz zobowiązaniu się w treści ugody przez powoda do cofnięcia pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Zdaniem pozwanego brak odroczenia rozprawy i brak zobowiązania stron skutkowało pozbawieniem go możliwości obrony swoich praw, a zatem prowadził do nieważności postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pozbawienie strony możliwości obrony swych praw w rozumieniu art. 379 pkt 5 k.p.c. obejmuje jedynie sytuacje, w których z powodu naruszenia przepisów postępowania przez sąd, strona, wbrew swej woli, została faktycznie pozbawiona możliwości działania w postępowaniu lub jego istotnej części, jeżeli skutków tego uchybienia nie można było usunąć przed wydaniem orzeczenia w danej instancji (zob. np. postanowienia SN z 25 kwietnia 2024, I CSK 1478/23; z 14 września 2023 r., I CSK 560/23; z 11 sierpnia 2023 r., I CSK 3962/22).

Skarżący łączy niemożność obrony swoich praw z faktem, że ustnie powołał się na zawarcie między stronami ugody pozasądowej, w której powodowie zobowiązali się do cofnięcia powództwa, czego nie uczynili. Należy wskazać, że ugoda (art. 917 k.c.) jest typem umowy o charakterze ustalającym. Zmierza do przekształcenia stosunku prawnego, co do którego istnienia lub treści strony mają wątpliwości, w stosunek bezsporny, o zgodnie określonym i stabilnym kształcie (zob. np. wyrok SN z 25 lutego 2022 r., II CSKP 72/22). Skarżący powołał się zatem na okoliczność zawarcia z drugą stroną postępowania umowy zmieniającej treść stosunku prawnego ocenianego przez sąd. Nie wykazał przy tym w żaden sposób ani istnienia takiej umowy, ani tym bardziej jej treści, czyli potencjalnego zakresu wpływu ugody na przedmiot sprawy. Z tej przyczyny domniemana umowa ugody nie mogła znaleźć się wśród okoliczności, na podstawie których Sąd Apelacyjny rozpoznał sprawę, skarżący zaś bezsprzecznie miał możliwość przedstawienia Sądowi dokumentu, na którego treść się powoływał przed zakończeniem postępowania przed Sądem II instancji, jednak z tej możliwości nie skorzystał.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[SOP]

r.g.

